

Sygn. akt V.2 Ka 479/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec (spr.)

Sędziowie: SSR del. Katarzyna Gozdawa-Grajewska

SSO Olga Nocoń

Protokolant: Roman Czarnacki

w obecności Magdaleny Szymańskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2014 r.

sprawy:

D. F. /F./

syna S. i A.

ur. (...) w miejscowości S.

oskarżonego o przestępstwo z art. 244 kk w zw. z art. 12 kk, art. 178 a § 3 kk w zw. z art. 178 a § 1 kk, art. 244 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 4 czerwca 2014r. sygn. akt II K 198/14

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną;
2. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt V.2 Ka 479/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 4 czerwca 2014 r. Sąd uznał oskarżonego D. F. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów tj. tego że w dniu 17 listopada 2013 r. w W. na ulicy (...) w krótkich odstępach czasu działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem dwukrotnie kierował samochodem marki D. (...) nr rej. (...) pomimo orzeczonego prawomocnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych sygn. akt VI K 994/11 wydanego przez Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim na okres 4 (czterech) lat tj. przestępstwa z art. 244 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i tego że w dniu 25 stycznia 2014 r. w godzinach porannych jadąc do pracy w W. na ulicy (...)

kierował samochodem marki D. (...) nr rej. (...) pomimo orzeczonego prawomocnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych sygn. akt VI K 994/11 wydanego przez Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim na okres 4 (czterech) lat tj. przestępstwa z art. 244 k.k., przy czym ustalił, iż czyny zostały popełnione w ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§1 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. przy zast. art. 91§1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd uniewinnił oskarżonego od popełnienia czynu zarzucanego mu, a mianowicie tego że w dniu 25 stycznia 2014 r. w W. na ulicy (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,02 mg/l i 1,00 mg/l oraz 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził na drodze publicznej samochód marki D. (...) nr rej. (...) jednocześnie był już karany prawomocnym wyrokiem przez Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim sygnatura akt VI K 994/11 za kierowanie w stanie nietrzeźwości sygnatura akt VI K 994/11 i posiadał prawomocny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat od 2012.02.23 do 2016.02.23 jak również posiadał prawomocny zakaz prowadzenia pojazdów na okres 1 roku w okresie od 2009.05.02 do 2010.05.02 na podstawie wyroku II K 357/09 wydanym przez Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim; a kosztami postępowania w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty i obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 90 (dziewięćdziesiąt) złotych.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator na podstawie art. 425§1 i 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej zarzucanego oskarżonemu w akcie oskarżenia czynu opisanego w pkt. II aktu oskarżenia, tj. art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 178a§1 k.k., a o to że: w dniu 25 stycznia 2014 r., w W. Śl. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w I próbie, 1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w II próbie i 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w III próbie, prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śl. z dnia

09 lutego 2012 r., sygn. VI K 994/11, mocą którego orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat od 23 lutego 2012 r. do 23 lutego 2016 r., tj. o czyn z art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 178a§1 k.k.

Powołując się na przepis art. 438 pkt. 1 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił: obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 178a§1 k.k. i art. 178a§4 k.k., polegającą na błędnym przyjęciu, iż wprawianie pojazdu mechanicznego w ruch za pomocą siły własnych mięśni oskarżonego znajdującego się w stanie nietrzeźwości oraz siły mięśni innego uczestnika ruchu i nadawanie mu kierunku jazdy poprzez trzymanie przez oskarżonego swojej ręki na kierownicy pojazdu mechanicznego i tym samym kierowanie pojazdem, który porusza się na drodze publicznej nie stanowiło prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i nie wyczerpywało znamion przestępstwa stypizowanego w art. 178a§1 k.k., a wobec okoliczności, iż oskarżonego obowiązywał zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śl. z dnia 09 lutego 2012 r., sygn. VI K 994/11 na okres 4 lat w okresie od 23 lutego 2012 r. do 23 lutego 2016 r., nie wyczerpywało znamion przestępstwa stypizowanego w art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 178a§1 k.k.

Podnosząc powyższy zarzut, po myśli art. 437§1 i 2 k.p.k., wniósł o: uchylene zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej zarzucanego oskarżonemu w akcie oskarżenia czynu opisanego w pkt. II aktu oskarżenia, tj. z art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 178a§1 k.k. i przekazania w tym zakresie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Podstawowym zagadnieniem w przedmiotowej sprawie jest dookreślenie pojęcia „prowadzący pojazd”. Powszechnie tak w judykaturze jak w piśmiennictwie przyjmuje się iż prowadzącym pojazd jest ta osoba, która bezpośrednio włada

mocą silnika oraz nadaje pojazdowi ruch i kierunek. Równocześnie prowadzenie pojazdu nie jest zawężone wyłącznie do obsługi układu kierowniczego lecz swoim zakresem obejmuje także wszystkie podstawowe mechanizmy mające bezpośredni wpływ na jazdę. Do przyjęcia że zachodzi prowadzenie pojazdu nie jest konieczne stwierdzenie faktu panowania zarówno nad mechanizmem sterującym jak i napędzającym. Przymiot prowadzącego pojazd jest właściwy nie tylko dla osoby panującej nad uruchomionym przez siebie silnikiem, ale nie nad zablokowanym lub zepsutym urządzeniem kierującym, ale również dla kierującego pojazdem z wyłączonym lub unieruchomionym silnikiem w razie np. zjazdu z pochyłości.

Omawiając pojęcie „prowadzi pojazd” wielokrotnie wskazywano że nie chodzi wyłącznie o jednoosobowe wykonywanie czynności związanej z prowadzeniem pojazdu lecz także o ich zespołową realizację. Uznanie określonej osoby z współprowadzącą pojazd wymaga ustalenia iż ma ona realny wpływ na ruch i kierunek pojazdu. Na gruncie właśnie tego poglądu pojawiło się orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2003 r. sygn. akt III KKN 390/01 stwierdzające, iż podmiotem przestępstwa określonego w art. 178a§1 k.k. jest także osoba prowadząca holowany pojazd mechaniczny. Nie ulega bowiem wątpliwości że osoba prowadząca pojazd holowany wspólnie z pojazdem holującym wpływa na sposób i kierunek jego jazdy – innymi słowy kieruje pojazdem holowanym. Niewątpliwie bowiem dla określenia kto jest prowadzącym pojazd decydujące znaczenie ma wprawianie pojazdu w ruch i nadanie mu kierunku jazdy, a nie uruchomienie silnika które stanowi jedynie wyłącznie czynność techniczną niezbędną do uruchomienia pojazdu.

Autor apelacji odnosząc się do powyższego orzeczenia Sądu Najwyższego w sposób zupełnie bezkrytyczny wyjął z kontekstu szereg tez którymi starał się uzasadnić stanowisko iż osoba pchająca pojazd a zatem oddziaływająca wyłącznie siłą własnych mięśni jest osobą „prowadzącą pojazd”. Autor apelacji zupełnie pomija fakt, iż w przypadku pojazdu holowanego siłą napędową stanowi silnik pojazdu holującego zaś sam kierujący pojazdem holowanym stale musi obsługiwać układ kierowniczy swojego pojazdu aby nadać mu właściwy kierunek. Niezbędne jest również odpowiednie użytkowanie układu hamulcowego w celu uniknięcia kolizji z pojazdem holującym. Oczywistym jest zatem, że kierowca pojazdu holowanego de facto korzysta z wszystkich elementów konstrukcyjnych pojazdu mających wpływ na jego prędkość i kierunek jazdy. Wszelkie zatem paralele i odniesienia do sytuacji omawianej w przedmiotowej sprawie są nie tylko nieuprawnione ale są efektem nieporozumienia. W tym miejscu godzi się jedynie przypomnieć (K. B. „Przestępstwa drogowe popełnione w stanie nietrzeźwości”, NP. 1960 Nr 7,8 s. 962) iż zakresu pojęcia prowadzenia pojazdu należy zaś wyłączyć sytuację w których osoba pcha go siłą własnych mięśni lub prowadzi obok siebie. Właśnie z takim przypadkiem w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia gdyż oskarżony przebywając poza pojazdem wyłącznie pchał go siłą własnych mięśni. Zgodnie zatem z powyższym utrwalonym poglądem nie można go zaliczyć do osób „prowadzących pojazd” a tym samym przypisać mu zarzucanych mu czynów.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.